

NEREDEN NEREYE

Hocamız Prof.Dr. Kâmil Turan'ın emekli olması sebebiyle bir armağan yayınlanması kararlaştırılmıştı. Bizler kendilerinin ilk asistanları idik. Aradan insan hayatı için hiç de azımsanmayacak bir süre geçti. Armağan için akademik yazıların dışında bir şeyler de yazılmalı ve geçen güzel günleri hatırlatacak bazı değerlendirmeler yapılmalıydı. Elbette en yakınında bulunma şerefine ulaşmış asistanları olarak bu görev bize düşerdi. Bu görevi çok hüzün verici olmakla beraber o kadar şerefli ve de mutluluk verici bir görev olarak algıladık.

Yirmi iki yıl önceydi .Akademisyen olmak ve bilim yapmak özlemi ile yanıp tutuşan iki gençtik. Açılan asistanlık imtihanını kazanarak bu anlamda en önemli adımı atmıştık. Başladığımız kürsü o günkü adı ile Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Yönetim Bilimler Fakültesi Sosyal Politika Bölümü, İş Hukuku Kürsüsü idi. Bölüm başkanımız rahmetli Prof. Dr. Adil İzveren hocamız idi. Rahmetli İzveren hocamız o zaman yaş haddini doldurmaya aylar kaldığı için artık bir anlamda ununu elemiş eleğini asmış gibi idi; bilimsel anlamda olmasa bile kürsü ilişkileri itibarı ile böyle idi.

İzveren Hocamız yerine üç öğretim üyesi bırakmış gözü arkada kalmayacak bir durumda idi. Adil Hocamız özel sohbetlerinde bu öğretim üyelerinden birisini özellikle bilimsel bakımdan daha çok takdir eder; bazı fikirlerini beğenirse, siyasi görüşünü tasvip etmese de; onun için "Kâmil iyidir; kafası çalışır ve akıldır" derdi. "Ondan faydalanmaya gayret edin" diye de ilave ederdi.

Biz ise bu hocamızı daha önceleri giyabında tanımakta idik. Ancak o güne kadar konferanslarda dinlemek ve uzaktan görmek dışında hiçbir yakın münasebetimiz, sohbetimiz olmamıştı.

Asistanlığa başlayışımızla birlikte hocamızla da gerçek anlamda tanışma imkanına kavuşmuştuk. Karşımızda davranışlarıyla bizi her bakımdan etkileyen örnek bir hoca vardı.

Giyimi, ölçülü ve insana değer veren davranışları ile bizi o kadar etkilemişti ki çok isteyerek girdiğimiz bu yeni yolda umutlarımız artmış, çalışma şevkimiz fazlaşmıştı .

Kamu-İş; C: 7, S: 2/2003

Hocamızın ilk asistanları idik. Kendisinin de ilk defa asistanları olmuştu. Bizim yetişmemiz için elinden gelen özeni, titizliği göstermek kararlığı içinde idi.

O ilk günlerde bizden birtakım istekleri olmuştu ki bunlar bizim gibi hayata atılan her asistan için anlamlı uyarılardı. Özel hayatımıza dikkat etmemizi istemişti. Bu anlamda üniversite mevzuatına uygun davranmanın ve ahlaki olgunluğun bu meslekte çok önemli olduğuna dikkatimizi çekmişti.

Benden her konuda yardım talep edebilir ve hoşgörülü olmamı bekleyebilirsiniz. Ancak akademik olarak sizlere hiçbir hoşgörü göstermemi beklemeyeceksiniz demişti. Çünkü diyordu akademik bakımdan ne kadar güçlü olursanız, ahlaki bakımdan zaaflarınız ne kadar az olur ve ne ölçüde sağlam bir ahlaka sahip bulunursanız o kadar sizin için iyi olur o kadar güçlü olursunuz. Sizi hayatta hiç kimse yıkamaz demişti.

Hocamızdan beyefendiliğin, adam gibi adam olmanın ne kadar önemli olduğunu öğrenmiş ve kendilerinin çalışma azim ve kararlılığını görmüş-tük.

Davranışlarını ne kadar kontrol ederse giyimine de o kadar titizlik gösterirdi. İyi giyinmemizi sürekli olarak öğütlerdi. Kendisi de giyimine o kadar dikkat ederdi ki mesai dışında mesela bir Pazar günü serbest zaman kıyafeti ile geldiğinde dahi giyimine özen gösterir boş zamandır demezdi.

Akademik hayata iyi bir alt yapı ile başlamıştı. Avusturya Lisesi'nde ki ortaöğretim üzerine Fransa'da yüksek öğretim ve kısa bir sendika tecrübesinden sonra da iş hukuku ve sosyal politika kürsüsünde asistanlık. Burada bizim dikkatimizi çeken olay hocamızın ilk gençlik yıllarında onun eğitimini yönlendirenlerin özellikle de rahmetli babalarının sağduyusu ve ileri görüşlülüğüdür. Orta Anadolu da üç evleklik toprağını kim işleyecek diye imkanı olmasına rağmen evlatlarını okutmayan, köyünden çıkarmayan babalar yanında, o kadar büyük arazisi olmasına rağmen evladını yurt içinde ve yurt dışında en iyi şekilde okutma gayretini bundan 60 sene önce gösteren bir baba (Allah rahmet etsin) .

Hocamın akademik çalışmalarda izlediği seyir de bizim için dikkat çekici idi. Doktora tezini Yönetime katılma konusunda yazmıştı. Endüstriyel demokrasinin önemini günümüzde liberal rüzgarlar her ne kadar bu konuyu bir kenara itmiş olsa da konunun önemini o dönemde ve ilk defa başarı ile ortaya koymuştu. Türkiye'de kırsal kesimdeki köy, oba, mezra gibi küçük yerleşim merkezlerinin çokluğu ve bu sebeple bu yerlere devletin hizmetlerini yeterince ve zamanında götürememesi önemli bir

meseledir. Hocamız geldiği yöre itibarıyla sosyo-ekonomik ve siyasi bakımdan bunun önemini anlamış olmalı ki bu meselenin çözümünü doçentlik tezi için konu olarak seçmiştir .Hocamızın bu doçentlik çalışması o zamanlar kamuoyunda belki çok fazla dikkati çekmemiştir. Ancak daha sonra bu konu ile iki siyasi partimiz (önce MHP tarım kentleri olarak daha sonra da CHP daha sonra da DSP -köykent olarak) ilgilenmiş ve konuyu programlarına almışlardır. 57. Hükümet zamanında köykent uygulamaları gerçekleştirilir iken Prof. Turan'ın bu alandaki emeğinin payını elbette gelecekte birileri ortaya koyacak ve kamuoyuna hatırlatacaktır.

Hocamızın Türkiye'de kooperatifçiliğin gelişmesine de en azından fikri temellerinin güçlendirilmesine de bir eserle katkıda bulunduğunu görüyoruz.

Prof. Turan'ın sendikacılık alanında da katkısını kimsenin inkar edemeyeceği bir başka eserde de imzası bulunmaktadır. Milletlerarası Sendikal Hareketler isimli Profesörlük takdim tezi niteliğindeki bu eserle hocamızın milletlerarası sendikal hareketleri tarihten günümüze en geniş anlamda ve akademik formda derli toplu olarak Türk fikir hayatına sunmuştur. O zamana kadar akademik olarak ele alınıp incelenmeyen bu alana hocamızın bu katkısı aradan geçen 20 yılı aşkın bin süre içerisinde aşılabilmiş değildir. Hocamız son zamanlarda yayınladığı bu alandaki bir başka eserle de bu çalışmasını bir anlamda güncelleştirmiştir.

Hocamız iş hukuku alanındaki bilgi birikimini de iki önemli eserle Türk ilim camiasına sunmuştur. İş Hukukunun Umumi Esasları isimli eser bu anlamda alanında önemli katkılar yapan bir çalışma olarak nitelendirilmektedir .

Kendilerini biz yalnızca akademik çalışmalar yapan, öğrencilerini yetiştirmeye çalışan bir insan olarak görmedik. Hocamız Türk çalışma hayatında hem resmi hem de sosyal bütün taraflar ile de sürekli olarak temas içerisinde olmuştur. Bu anlamda Yüksek Hakem Kurulu üyeliği, İşçi ve İşveren sendikaları ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile dirsek teması gerek görev alma, gerek danışmanlık yapmak suretiyle sürekli olarak ve başarıyla sürdürmüştür. Dolayısı ile hocamız bu anlamda teori ile uygulamanın kol kola olması gerektiğini hiçbir zaman göz ardı etmemiştir.

Hocamız üniversite hayatında bölüm başkanlığından rektör yardımcılığına kadar her kademede idari görev yapmak suretiyle de üniversite yönetiminde üzerine düşen görevi yapmıştır. Bu itibarla hocamız yaş hadinden emekli oluncaya kadar üniversite camiasına ve öğrencilerine ve Türk toplumuna borcunu ödeme heyecan ve gayreti içerisinde olmuştur.

Kamu-İş; C: 7, S: 2/2003

Emekliliğinde de hocamızın Türkiye'mize ve Türk milletine olan hizmetini sürdürme gayreti içerisinde olacağı ve bu hizmeti sürdüreceğini biliyor ve gelişmelerle bunu de görüyoruz. Bu anlamda hocamıza bu yeni uğraşlarında başarılar diliyoruz.

Zaman su gibi akıyor. Yirmiüç yıl öncesinin asistanları olan bizler şimdi asistanları olan hocalar o dönemde hocamızın yaşadığı sevinci yaşamaktayız. Allaha şükürler olsun. Ama bizim için hocamızdan kalan bir büyük yük var. Ustanın başarısı çiraklarının kendisini geçmesi ile ölçülmüş. Dolayısı ile öncelikle bizler de hocamıza borcumuzu ancak ondan daha fazla çalışmak, daha fazla eser vermekle ödemek zorundayız. Hocamız emekliliğine kadar asistanlarından 5 tanesinin Profesör olduğunu gördü ve onun mutluluğunu yaşadı. Bizler de en az o mutluluğu yaşamalıyız ki hocamıza karşı borcumuzu tam olarak ödemiş olabilelim.

Üniversitemiz her geçen gün kıymetli mensuplarını birer birer uğurluyor. Devletin ücret politikasının yanlışlığı sebebiyle de bazılarını daha erken kaybediyor; gidenlerin yerlerinin kimlerce ve nasıl doldurulacağı da hiç kimsenin umurunda değil.

Hocamız Prof.Dr. Kâmil Turan üniversitemizde bir hoş seda; eserleri ile de Türk ilim hayatına adını uzun süre unutulmayacak şekilde iz bırakarak emekliliğe ayrıldı.

Aslında hocaların emekliliği olmaz. Hocamızın da emekliliğinde çalışmalarını bırakacağını düşünmüyoruz. O yalnızca aramızdan hukuken ayrıldı. Ancak, birikimlerini Türk milletinin hizmetine sunmayı sürdüreceğini biliyoruz. Bizler de kendisinden ve birikimlerinden daima istifade etmeyi sürdüreceğiz.

Hocamızın gönül huzuru içerisinde üniversiteden ayrıldığını düşünüyoruz. Baki olanın Allah ve insan için önemli olanın ise "bu gök kubbe üzerinde bir hoş seda bırakmak olduğuna" hocamızın da inandığını iyi biliyoruz.

Hocamızın hakkını ödeme gayreti içerisinde olacağımızı bilmesini istiyor ve kendisine bundan sonra hayatında sağlıklı ve huzurlu uzun bir ömür diliyoruz.

Prof . Dr. Ahmet Nizamettin AKTAY - Prof .Dr. Kadir ARICI